

گزارشی از تظاهرات در حمایت از پناهندگان

روز شنبه ۱۲ سپتامبر، بیش از صد هزار نفر از مردم در حمایت از پناهندگان و اعتراض به سیاست های نژاد پرستانه دولت در شهر لندن به راهپیمایی پرداختند. شرکت کنندگان از پیر و جوان و ملیت های گوناگون بودند. بر خلاف جو خارجی ستیزی و ضد پناه جویان و تفرقه در بین مردم که سردمداران این نظام در تبلیغات گوناگون به راه انداخته اند، بسیاری از تظاهر کنندگان را مردم این کشور در محکومیت دولت حاکم و در همبستگی با پناهنده ها تشکیل می دادند. در طول راهپیمایی که از مسیر شلوغ و توریستی شهر لندن عبور می کرد، مردم در پیاده رو ها با دست زدن ممتد همبستگی خود را اعلام می کردند و گروه گروه به صف تظاهرات می پیوستند.

شرکت کننده گان در این تظاهرات همبستگی خود را بنا به درک خود در شعارها و پلاکاردهایی که در دست داشتند، نشان می دادند: « نه مرز، نه ملیت، اخراج پناهندگان را متوقف کنید! هیچ کس پناهنده شدن را انتخاب نمی کند! برای ساختن نظم نوین جهانی خودتان، دنیای آن ها را خراب کردید! دیوید کامرون یک جنایت کار است، ما پناهندگان را پذیرا هستیم! آن ها پناهنده نیستند، بلکه قربانیان جنایت های شما هستند! ما مرز نمی خواهیم، دیوارهای مرز را باید فرو ریخت! پناهندگان باید بیابند، حزب محافظه کار را باید به دریا ریخت! پناهندگان مشکل نیستند، مشکل سود سرمایه است! جنگ و بحران پناهنده ها در خاورمیانه نتیجه مستقیم مداخلات بریتانیا در آن منطقه در طول 15 سال گذشته است! بحران پناهندگان، بحران امپریالیسم است! تنها یک راه وجود دارد، انقلاب!...» و.....

تظاهر کنندگان پس از حدود دو ساعت راه پیمایی به مقابل خانه دیوید کامرون رسیدند و تلاش کردند پیام خود را با سر دادن شعار «کامرون، ننگت باد!» بیان کنند. در انتهای راهپیمایی سخنرانان گوناگون به سخنرانی و حمایت از پناهنده ها پرداختند.

اما بسیار ضروری است که به این موضوع مهم توجه کرد که علیرغم شرکت گسترده مردم و همبستگی بین المللی و طرح برخی شعارها و پلاکاردهای رادیکال و انقلابی، به خاطر خط و نگرش حاکم بر سازمان دهندگان این تظاهرات شعارهای اصلی آن ها در مورد پذیرش پناهندگان از دیدگاهی حقوق بشری بود تا دیدگاهی که به روشنی جنایت های سیستم سرمایه داری امپریالیستی را که عامل اصلی و مسبب آواره گی توده مردم در خاورمیانه و شمال آفریقا است را به مبارزه و چالش بکشاند.

اما در هر حال حمایت و شرکت فعالانه در چنین مبارزاتی که در دفاع از پناهنده ها صورت می گیرد، یک ضرورت است. دخالت در این مبارزات هم به تقویت روحیه همبستگی و اتحاد یاری می رساند وهم وظایفی مهم و ضروری را در مقابل همه نیروهای آگاه و انقلابی قرار می دهد. ضرورت ایجاب می کند که بتوانیم در این مبارزات دلایل اصلی آواره گی و دربدری میلیون ها نفر مردم این منطقه را پیش گذاریم و عاملین اصلی جابجائی وسیع ترین خیل جمعیت که پس از جنگ جهانی دوم صورت گرفته است را افشا کنیم. با درک درست داشتن بر سر این که مسبب این جنایت تاریخی یعنی امپریالیست ها که برای منافع کوتاه و دراز مدت خود با جنگ و تجاوز نظامی و حمایت مستقیم و غیر مستقیم از نیروهای رنگارنگ ارتجاعی و بنیاد گرایان مذهبی، این منطقه را به خاک و خون کشانده است، می توان و باید مبارزاتی را سازمان داد که به طور واقعی به منافع دراز مدت این بخش از مردم خدمت کند.

فعالين سازمان زنان ۸ مارس (ايران- افغانستان)- انگلستان
13 سپتامبر ۲۰۱۵